

Podrywka

Dziś na str. 2 — Kulisy działalności band dywersyjnych

GŁOS LUDU

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

CENA 2 ZŁ

WARSZAWA, CZWARTEK, 14 LUTEGO 1946 ROKU

Rok III Nr 45 (433)

DO ZDECYDOWANEJ WALKI Z WIDMEM GŁODU

staje Organizacja Narodów Zjednoczonych

LONDYN, 13.2 (PAP). — Na posiedzeniu Generalnego Zgromadzenia ONZ, którego przebieg był transmitowany przez wszystkie wielkie stacje nadawcze, przemawiał brytyjski minister spraw zagranicznych, Bevin, ostrzegając świat przed głodem.

Minister Bevin przedstawił Generalnemu Zgromadzeniu rezolucję 5 mocarstw — Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Związku Radzieckiego, Francji i Chin — wzywającą rządy wszystkich państw do podjęcia energicznych kroków dla zastosowania jak najdalej idącej oszczędności w zużyciu środków żywnościowych.

„Nie przesadzam, stwierdzając że położenie jest groźne — oświadczył min. Bevin. W pierwszej połowie tego roku trzeba by dostarczyć państwu importującym środki żywnościowe 17 milionów ton pszenicy, do dyspozycji jednak jest tylko 12 milionów ton. Obawiam się, że niedobór przewyższy 5 milionów ton. Brak ryżu jest tak wielki, że wielu milionom ludzi grozi głód w ciągu najbliższych 2 miesięcy. Możliwe, iż przy wspólnych wysiłkach wszystkich Narodów Zjednoczonych uda się uniknąć katastrofy. Nie tylko każda tona, ale każdy gram żywności musi być zużyty. Nie wolno nam nic marnować“.

W imieniu Stanów Zjednoczonych Stettinius zapewnił świat, iż Ameryka zastosuje się z całego serca do wszelkich zarządzeń, które okażą się konieczne dla „wygrania wojny z głodem“.

Delegat chiński, dr Wellington Koo oświadczył, iż Chiny są zmuszone zmniejszyć i tak już głodową rację żywnościową. Chiny prosiły o przydzielenie 1 miliona ton ryżu na rok 1946, otrzymały jed-

nak na pierwszy kwartał tylko 48 tysięcy ton.

Przedstawiciel Francji, Bidault

oświadczył, iż Francja jest jednym z najgorzej odżywianych krajów na świecie.

Światowa konferencja żywnościowa

LONDYN, 13.2 (PAP). — Agencja Reutera donosi, że rząd Wielkiej Brytanii wysłał zaproszenia do wszystkich rządów państw europejskich, będących członkami ONZ, oraz do Turcji, z prośbą o wydelegowanie ministrów aprowizacji na międzynarodową konferencję, która odbędzie się w Londynie w marcu b. r. celem omówienia sytuacji żywnościowej w Europie.

Delegacja polska przybyła do Pragi

Delegacja Rządu Polskiego dla rokowań z Czechosłowacją, mających na celu omówienie całokształtu zagadnień, związanych ze stosunkami polsko - czechosłowackimi, przybyła już do Pragi.

W czwartek rano udaje się do

Pragi minister pełnomocny i poseł nadzwyczajny Czechosłowacji w Warszawie, p. Józef Hejret. Min. Hejret wchodzi w skład delegacji czechosłowackiej do rokowań z Polską.

Nowy Jork siedzibą ONZ

LONDYN, 13.2. (PAP). — Agencja Reutera donosi, że na posiedzeniu komisji do spraw siedziby ONZ postanowiono jednogłośnie obrać Nowy Jork na miejsce tymczasowej siedziby ONZ.

FRANCO MIAŁ POMÓC W ZAJĘCIU GIBRALTARU

Prokurator radziecki oskarża w Norymberdze

NORYMBERGA, 13.2. (PAP). Na środowym posiedzeniu Międzynarodowego Trybunału do spraw przestępstw wojennych w Norymberdze prokurator radziecki, Zoria udowodnił, iż sztab marynarki niemieckiej zamierzał przy pomocy Hiszpanii zająć Gibraltaru.

W lipcu 1941 r. dowódcy armii na froncie wschodnim otrzymali pismo, w którym Hitler zakomunikował plan swoich dalszych zamierzeń wojennych po zakończeniu kampanii na wschodzie Europy.

„Jednym z pierwszych warunków — czytamy w planie — jest wzmocnienie sił zbrojnych w północnej Afryce w celu umożliwienia zdobycia Tobruku. Przy pomocy Hiszpanii zostanie jeszcze w r. 1941 wykonany t. zw. plan „Felix“ — zajęcie Gibraltaru.“

Jeżeli po zwycięskim zakończeniu wojny na wschodzie Turcja przyłączy się do nas, atak na Syrię i Palestynę w kierunku na Egipt będzie można rozpocząć już po krótkich przygotowaniach 85-dniowych. Zajmiemy przełęcz na Kaukazie

i usprawnimy transport w Anadolii i Turcji. Po zajęciu Tobruku zaatakujemy Egipt od strony Cyrenajki.

O ile załamanie się Związku Radzieckiego stworzy konieczne warunki, wojska zmotoryzowane uderzą poprzez kraj Zakaukaski w kierunku zatoki Perskiej, Iranu, Syrii i Egiptu.

Prokurator Zoria oświadczył, iż dokument ten wskazuje, czego mogliby dokonać faszystowscy zamachowcy, gdyby nie zostali powstrzymani przez Czerwoną Armię.

Następnie prokurator, płk. Pokrowski omawia traktowanie radzieckich jeńców wojennych. Odczytuje on raport komisarza ludowego spraw zagranicznych, Molotowa, stwierdzający, iż żołnierze Czerwonej Armii byli poddawani przez wojskowych niemieckich potwornym torturom.

Przypiekano ich rozpalonym żelazem, wyłupywano oczy, obcinano uszy i ręce, krzyżowano ich i wycinano w brzuchu rozpalonymi nożami gwiazdę pięcioramienną. Żołnierzy Czerwonej Armii kluto bagnietami, truto arsenikiem, rozdzielano czołgarz. Wojska niemieckie zabierały rannym całe ich odzienie i zostawiały ich na polu bitwy nagich, aby zmarzli. Żołnierze radzieccy byli głodzeni, otrzymywali dziennie trochę zgnitych kartofli i spleśniałego chleba.

Zostało stwierdzone przez komisję radziecką, iż w jednym tylko obozie pod Smoleńskiem zginęło 60 tysięcy żołnierzy Czerwonej Armii i ludności cywilnej.

Radziecki przedstawiciel oskarżenia oświadcza, iż szef sztabu naczelnego dowództwa niemieckiego, gen. Halder, jak również dawny zastępca Jodla, gen. Warlimont, będą sprowadzeni na salę sądową w celu złożenia zeznań

Premier Iranu udaje się do Moskwy

LONDYN, 13.2 (PAP). — Agencja Reutera donosi z Teheranu, że delegacja złożona z najwybitniejszych polityków i dziennikarzy irańskich udaje się w najbliższych dniach do Moskwy.

Na czele delegacji stoi premier Iranu Sułtaneh.

Władze radzieckie zakomunikowały premierowi, iż na lotnisko teherańskie przybył specjalny samolot, który rząd radziecki oddał do dyspozycji premiera w celu odbycia podróży do Moskwy.

Radiostacja ONZ

LONDYN, 13.2. (Obsł wł.). Zgromadzenie przyjęło wniosek, że Organizacja Narodów Zjednoczonych powinna posiadać własną radiostację.

Delegat brytyjski powiadał, że radio Organizacji będzie oświetlać sprawy z punktu widzenia międzynarodowego

Biskup Metodystów Paul Garber u premiera (od lewej: premier Osóbka-Morawski, min. Berman, biskup Garber)

(foto PAP)

Uwaga!**Pod własnym adresem**

„W Polsce demokratycznej, przed którą tyle do spełnienia stoi zadań, z których każde z osobna jest w warunkach normalnych — pracą na jedno pokolenie, atmosfera polityczno — wewnętrzna musi być jasna. Musi ona być tak przejrzysta, że każde zagadnienie da się rozwiązać przy wszechstronnym zaufaniu i spokoju“.

Żłote słowa, pod którymi podpisujemy się bez wszelkich zastrzeżeń. Lecz kto to pisze? Kto rozdiera szaty nad „atmosferą zakłamania“ nad „zaciemnianiem sytuacji“, nad „niedomówieniami“ i wielu innymi grzechami życia politycznego w Polsce? Ano, — nie śmiecie się czytelnicy — jest to bowiem... „Polska Ludowa“, polski organ PSL. Komu jak komu, ale organowi tej partii nie wypadłoby występować w roli moralizatora, w której mu bardzo, a bardzo nie do twarzy.

Zresztą p. St. K., autor artykułu „Nie ma gry na zwłokę“, skąd zaczerpnęliśmy powyższą cytację, w końcu swych pouczających rozważań wpada we własne sidła, broniąc znanej uchwały Kongresu PSL w sprawie bloku wyborczego. „Kongres — pisze on triumfująco — nie powiedział przecież: nie! Nie mógł atoli powiedzieć: tak — bo ku temu nie zaistniały odpowiednie warunki“.

Jest chyba rzeczą jasną: kto nie mówi ani tak, ani nie — ten właśnie „zaciemnia sytuację“ i stwarza „zakłamaną atmosferę“!

Anders obiecuje...**reformę rolną**

W jednej z broszurek propagandowych, wydawanych przez sztab Andersa wśród steku oszczerstw i kłamstw o Polsce dzisiejszej, znalazła się też obietnica — przeprowadzenia w kraju reformy rolnej, oczywiście w czasie bliżej nieokreślonym.

Kpią, czy o drogę pytają szanowni panowie z andersowskiej „dwójki“? A może przespali po prostu ostatnie półtora roku i na prawdę nic nie wiedzą ani o dekreście PKWN z dn. 6.9.1944 r., ani o tym, że ten wiekopomny dekret został już zrealizowany, więc chłopcy nie potrzebują czekać na łaskę p. Andersa i liczyć na jego łaskawe obietnice.

Kto wie, co obieca jeszcze Polsce „nieprzejednany“ Anders wraz ze swoją faszystowską kliką. Może na przykład zadeklaruje, że u mniejszemu... Wisłę na ziemi polskiej, byleby tylko naród dał mu wkładkę w ręce. Wątpliwe jest natomiast, czy przyrzeknie narodowi również ujście Wisły z Gdańskiem bo kto z lekkim sercem zrzekł się już Wrocławia i Szczecina, ten i o Gdańsk nie będzie kopii kruszył.

Polityczni nieboszczycy jadą szybko. Czepiając się najbardziej śmiesznych i rozpaczliwych pomysłów, jadą w krainę nicości i absurdum.

DOKŁADNIE ODPOWIEZ KOMISARZOWI SPISOWEMU — BĘDZIESZ MIAŁ DOKŁADNY OBRAZ POLSKI.

Zbrodnia NSZ w Łodzi

Wysadzony został w parku Poniatowskiego w Łodzi pomnik ku czci żołnierzy radzieckich, poległych w walce z Niemcami. Ta sama ręka, która podkładała ogień pod chaty chłopów polskich we wsi Zanie, Kleszczele, Nadyszki ta sama ręka, która z automatu strzelała do kobiet, starców i dzieci, podłożyła dynamit pod pomnik ku czci poległych żołnierzy, nie cofnęła się przed najbardziej haniebnym czynem. To nie jest przypadek, że zbrodnia ta jest dziełem jednej i tej samej szajki NSZ-tu. Zawinił w oczach tych bandytów chłopcy ze wsi białostockich, bo chcieli służyć swojemu państwu, bo oddawali świadectwa, dla wykarmienia mieszkańców miast. Zawinił także w ich oczach żołnierze Czerwonej Armii — popełnił bodajże najcięższe przestępstwo, bo przepędził Niemców z naszej ziemi, pomógł nam wskrzesić Polskę — tę Polskę, którą oni bandyci z NSZ-tu tak nienawidzą. Dlatego nawet po śmierci nie dają temu żołnierzowi spokoju — beszczeszczą jego mogiły.

To nie jest przypadek, że ci sami ludzie, którzy mordują najlepszych synów naszego narodu, którzy łączą się po lasach z dywersantami niemieckimi i ukrywającymi się volksdeutscheami, zgłaszają swój protest przeciw polityce sojuszu odrodzonej Polski ze Związkiem Radzieckim. Wysadzenie pomnika w Łodzi miało być właśnie takim protestem zbankrutowanej szajki przeciw tej polityce, której Polska zawdzięcza swe zamartwychwstanie i swe obecne bezpieczeństwo. Wszystko co umacnia Polskę Ludową, wszystko co przyczynia się do jej rozwoju, zarówno ofiarna praca robotnika i chłopca jak i słuszna, odpowiadająca interesom narodu polityka zagraniczna naszego państwa, jest jednak wrogiem, jednako nienawistnym naszej reakcji.

Sprawcy zamachu w Łodzi wiedzą chyba dobrze, bo dziś wie o tym każde dziecko, że stawka na

konflikt zbrojny między wielkimi mocarstwami zbankrutowała. Wiedzą dobrze, że pchanie Narodu Polskiego do wojny ze wschodnim sąsiadem jest zbrodnią wobec tego narodu, jest przede wszystkim głupstwem politycznym. Jaki więc sens miał zamach w Łodzi? Co chcieli jego sprawcy przez to osiągnąć?

Odpowiedź jest jasna. Pcha ich do tego zbrodniczego czynu ten sam cel, w imię którego mordowali, żywcem palili chłopów polskich w woj. białostockim, pchał ich ten sam cel w imię którego wrzucili bombę do sali, gdzie odbywała się zabawa, organizowana przez PCK, w imię którego popełnili tysiące innych zbrodni. Wywołać zamęt w kraju, zakłócić nieustannie pokojową atmosferę pracy, przeszkadzać odbudowie — oto naczelny cel, jaki im przyświeca. W Łodzi sądzili ponadto, że uda im się tym wyczynem poderwać zaufanie ZSRR do Narodu Polskiego, że uda im się przy pomocy tego rodzaju wystąpienia wbić klin między oba narody, poderwać podstawy naszej polityki sojuszu.

Wiedzą oni dobrze, że nie mają teraz poparcia w narodzie. Ale chcą przynajmniej brudzić. I brudzą, bo nakazują im tak przesyłane z zagranicy instrukcje, bo za to im płacą dolarami i funtami. Brużdżą w imię obcych, nie polskich interesów.

Za te interesy płacić ma Naród Polski krwią pomordowanych, za te interesy palono żywcem chłopów z Białostoczniny, za te interesy wysadzono pomnik poległych żołnierzy w Łodzi. Wola Narodu Polskiego, jego dążenie do wolnego niepodległego życia, okazały się jednak silniejsze niż dynamit, podłożony zbrodniczą ręką pod pomnik poległych. I żadna siła nie zdoła przeszkodzić polskim masom ludowym w ich pracy nad utrwaleniem państwa. Żadna siła nie zdoła unicestwić sojuszu polsko-radzieckiego.

Przemówienie Marsz. Żymierskiego na otwarciu Roku Kościuszkowskiego w Krakowie

Na otwarciu Roku Kościuszkowskiego w Krakowie, wygłosił przemówienie Naczelny Dowódca Wojska Polskiego Marszałek Rola Żymierski, które podajemy w streszczeniu:

„Ogłaszamy r. 1946 Rokiem Kościuszkowskim, my realizatorzy politycznego testamentu Kościuszki — rozpoczął swe przemówienie Marszałek Żymierski: — Polska demokracja ludowa jest bowiem nie tylko spadkobierczynią duchową, ale i kontynuatorką myśli społecznej i politycznej wielkiego wodza w chłopskiej sukmanie. Kiedy przeprowadzając reformę rolną i upaństwowienie przemysłu dokonaliśmy t. zw. „łagodnej rewolucji“, o jakiej marzył Kościuszko, to nie jest to przypadek, ale wyraźny dowód, że wyrobiliśmy z ducha i tradycji kościuszkowskiej że nasza ludowa demokracja może pochwalić się rodowodem najszlachetniejszej polskiej myśli społecznej.“

Walka o wolność i niepodległość oraz walka o reformy społeczne — były to dwie równoległe linie żywota Wielkiego Nauczyciela Narodu Polskiego. Kościuszko rozumiał, że jedyna droga do ocalenia zagrożonej niepodległości, to nie tylko czynna i nieustępliwa walka z obcą przemocą, ale równocześnie taka sama walka wewnętrzna niemością, z rozkładem roli i czynu narodowego spowodowanym demotą i egotyzmem szlacheckim. Rozumiał, że trzeba rozprześcić i szerzyć siłę narodową na olbrzymie masy chłop-

skie. Dla wielkiego serca i rozumu Kościuszki było rzeczą jasną, że bój o wolność i niepodległość musi być równocześnie walką o wyzwolenie społeczne. On pierwszy wskazał Narodowi Polskiemu tę wielką prawdę, że o istnieniu narodu jakiego państwa stanowią masy ludowe, że niepodległość wiąże się nierozdzielnie z postępem i równouprawnieniem społecznym.“

„Dokończyliśmy — ciągnie mówca — rozpoczętą przez Kościuszkę demokratyzację Wojska Polskiego. Z ducha Bartosza Głowackiego wyrósł dziś, kadry nowych oficerów, odrodzonego Wojska“

Omówiwszy w paru zdaniach historyczne i symboliczne znaczenie Targowicy — Marszałek podkreśla, że reakcja stawiała zawsze w poprzek najszlachetniejszemu zamierzeniu. Dla spadkobierców Targowicy groźniejszym od zaborców byli ideowi spadkobiercy Kościuszki.

I dziś jest tak samo. Zniewolona się postać Kościuszki, chcąc z niego uczynić sztandar nastrojów antyrosyjskich i anty-radzieckich — wywodzi mówca. Kościuszko nie walczył z narodem rosyjskim, ale zarówno z reakcją polską, jak i z ciemnotą, który w Targowicy sprzymierzył się z polską magnaterią przeciw ludowi polskiemu i polskiemu narodowi. Dlatego nie mają prawa przywłaszczać sobie postaci Kościuszki przeciwnicy Ludowej Demokracji. Będzie on zawsze sztandarem demokracji Polski Ludowej

Z PRASY I O PRASIE**POLSKA I CZECHOSŁOWACJA**

Organ czeskiej partii komunistycznej ogłosił artykuł, wypowiedziany dający się za bliską współpracą obu państw.

„Tak samo jak w Czechosłowacji — pisze „Rude Prawo“ — Niemcy posiadali mocne pozycje w przemyśle polskim, jednak cała reszta kapitału nie była w rękach niemieckich, lecz była kontrolowana przez kapitał zagraniczny, francuski, belgijski, angielski, amerykański, włoski i t. d. Wpływy tych ugrupowań kapitalistycznych odgrywały poważną rolę w polskim życiu gospodarczym i politycznym.“

„Dalszym dodatkiem zjawiskiem dla nas jest — pisze „Rude Prawo“ — że po Czechosłowacji jest Polska drugim państwem europejskim, które po wojnie przystępuje do szerokiego upaństwowienia przemysłu. Obawy, że Czechosłowacja będzie osamotniona ze swymi socjalnymi reformami, okazały się bezpodstawne, a nie ulega wątpliwości, że i inne państwa pójdą za ich przykładem. Nie ulega wątpliwości, że nowa Polska, tak samo jak nowa Czechosłowacja, potrafią obronić zasadę suwerenności, o ile chodzi o sprawy wewnętrzne i prawo zdecydowania i uporządkowania spraw tak, jak to wypływa z tradycyjnych doświadczeń w r. 1938—1939. Również nie ulega wątpliwości, że rozwój ten wysuwa na pierwszy plan konieczność ściślejszej gospodarczej współpracy między Czechosłowacją a Polską, jak również wspólnego postępowania w podstawowych kwestiach, jak np. w kwestii wysiedlenia Niemców i trwałego zabezpieczenia granic z Niemcami. Polska i Czechosłowacja w swych wysiłkach rekonstrukcji są gospodarczo na siebie skazane.“

A więc istnieje wiele spraw, które łączą oba narody i dyktują im konieczność współpracy.

PRZED POROZUMIENIEM

Należy jak najszybciej uregulować nasze stosunki z sąsiednim narodem czechosłowackim. Takim jest życzenie całego społeczeństwa polskiego. Jak wiadomo do Pragi wybiera się delegacja pod kierownictwem ministra Spraw Zagranicznych W. Rzymowskiego w sprawie omówienia na miejscu całokształtu zagadnień, interesujących Polskę i Czechosłowację.

W związku z tym, pisze „Dziennik Zachodni“:

„Zle się działo dotychczas, że przy każdorazowym omawianiu spraw polsko-czeskich w publicyście obu krajów sięgano do momentów najbardziej drażliwych i spornych. Gdy poprowadzimy rozważania nad wzajemnym stosunkiem nie po linii tego co nas dzieli, ale tego, co nas na przestrzeni dziejów łączyło, łączy dalej i musi łączyć w przyszłości, okaże się, że momentów dodatnich jest bodaj więcej, aniżeli tych, które nas od siebie odpychają.“

W dalszym ciągu artykułu „Dziennik Zachodni“ powołuje się na cały szereg „punktów jasnych“, świadczących, że oba narody są zdolne do dobrego sąsiedzkiego współżycia.

KONIECZNOŚĆ DZIEJOWA

Lecz łączy nas nie tylko sprawy doraźne. Są zagadnienia głębsze:

„Gdy sięgniemy do zagadnień szerszych i głębszych — pisze „Dziennik Zachodni“ — do wspólnoty językowej, do wzajemnych wpływów kulturalnych na przestrzeni dziejów, do obopólnego interesu w literarnym, politycznym i gospodarczym i t. d. musimy przyjść do przekonania, że pełne współzycie Polski i Czechosłowacji jest koniecznością dziejową, a ta musi górować nad sprawami spornymi i drażliwymi.“

Całe społeczeństwo polskie z uwagą przysłuchiwać się będzie toczącym się w Pradze rokowaniom, które powinny doprowadzić do uregulowania wszystkich spornych spraw i które zapoczątkują ściślejszą współpracę obu państw.

